

Prejudiciálna otázka

Porušuje vnútroštátna právna úprava [konkrétne článok 60 ods. 1 Ley General de Seguridad Social (všeobecný zákon o sociálnom zabezpečení)], ktorá priznáva nárok na príspevok k dôchodku ženám, ktoré majú biologické alebo osvojené deti a sú poberateľkami starobného dôchodku, vdoveckého dôchodku alebo trvalého invalidného dôchodku príspevkového typu z akéhokoľvek systému sociálneho zabezpečenia, za ich demografický prínos do systému sociálneho zabezpečenia, a ktorá naopak, tento nárok však nepriznáva mužom v rovnakej situácii, zásadu rovnakého zaobchádzania, ktorá zakazuje akúkoľvek diskrimináciu na základe pohlavia, zakotvenú v článku 157 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a v smernici Rady 76/207/EHS z 9. februára 1976, ako aj a v smernici 2002/73⁽¹⁾, ktorou bola zmenená táto smernica, a ktorá bola zrušená a nahradená smernicou 2006/54/ES⁽²⁾ z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania?

⁽¹⁾ Smernica 2002/73/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. septembra 2002, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 76/207/EHS o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky (Ú. v. ES L 269, 2002, s. 15; Mím. vyd. 05/004, s. 255).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (Ú. v. EÚ L 204, 2006, s. 23).

Žaloba podaná 13. júla 2018 – Slovinská republika/Chorvátska republika**(Vec C-457/18)**

(2018/C 399/27)

Jazyk konania: slovinčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Slovinská republika (v zastúpení: M. Menard)

Žalovaná: Chorvátska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor rozhodol, že žalovaná porušila:

— článok 2 a článok 4 ods. 3 ZEÚ,

— článok 5 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej rybárskej politike, v spojení s prílohou I tohto nariadenia upravujúcou systém Európskej únie pre kontrolu, overenie a uplatnenie pravidiel spoločnej rybárskej politiky, ktorú stanovuje nariadenie č. 1224/2009 a vykonávacie nariadenie č. 404/2011,

— článok 4 a článok 17 v spojení s článkom 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice, a

— článok 2 ods. 4 a článok 11 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/89/EÚ z 23. júla 2014, ktorou sa ustanovuje rámec pre námorné priestorové plánovanie,

a aby Súdny dvor taktiež uložil žalovanej povinnosť

— bezodkladne ukončiť vyššie uvedené porušovania, a

— nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žalobkyne žalobkyňa uvádza nasledujúce žalobné dôvody.

Prvý žalobný dôvod:

Chorvátsko tým, že jednostranne nespĺňa záväzok prijatý v rámci pristúpenia k Európskej únii, a síce dodržiavať rozhodcovský rozsudok, ako aj hranicu určenú v tomto rozsudku a iné povinnosti vyplývajúce z uvedeného rozsudku, odmieta rešpektovať právny štát, ktorý je základnou hodnotou Európskej únie (článok 2 ZEÚ).

Druhý žalobný dôvod:

Chorvátsko tým, že jednostranne neplní povinnosti, ktoré mu vyplývajú z rozhodcovského rozsudku, zároveň bráni Slovinsku, aby plne uplatňovalo svoju zvrchovanosť na niektorých jej územiach v zmysle Zmlúv, neplní lojálnu povinnosť spolupráce s Európskou úniou a so Slovinskom v zmysle článku 4 ods. 3 ZFEÚ. Konanie Chorvátska ohrozuje dosiahnutie cieľov Európskej únie, najmä budovanie mieru a vytváranie stále užšieho zväzku medzi národmi, a ciele ustanovení Únie týkajúcich sa území členských štátov (článok 4 ods. 3 prvý pododsek). Chorvátsko bráni Slovinsku aj v tom, aby uplatňovalo právo Únie na celom území vrátane námorného územia a konalo v súlade s týmto právom, najmä s ustanoveniami sekundárneho práva týkajúcimi sa území členských štátov (článok 4 ods. 3 prvý pododsek ZEÚ).

Tretí žalobný dôvod:

Chorvátsko porušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej rybárskej politike, najmä právnu úpravu vzájomného prístupu podľa článku 5 a prílohy I tohto nariadenia. Právna úprava, ktorá sa uplatňuje na Chorvátsko a Slovinsko od 30. decembra 2017, poskytuje 25 rybárskym lodiam každého zo štátov voľný prístup do teritoriálnych vôd druhého štátu, ako vymedzuje medzinárodné právo, t. j. v zmysle rozhodcovského rozsudku. Chorvátsko bráni Slovinsku, aby uplatňovalo svoje práva v rámci tejto právnej úpravy, a tým porušuje článok 5 nariadenia, keďže (i) odmieta uplatňovať právnu úpravu týkajúcu sa vzájomného prístupu, (ii) odmieta uznať platnosť predpisov prijatých Slovinskom na tento účel a (iii) tým, že sústavne ukladá slovinským rybárom sankcie, bráni im vo voľnom prístupe do teritoriálnych vôd pridelených Slovinsku rozhodcovským rozsudkom z roku 2017 a *a fortiori* do chorvátskych teritoriálnych vôd patriacich do pôsobnosti právnej úpravy týkajúcej sa vzájomného prístupu.

Štvrtý žalobný dôvod:

Chorvátsko porušuje nariadenie Rady (ES) č. 1224/2009 z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva a vykonávacie nariadenie Komisie (ES) č. 404/2001 z 8. apríla 2011. Lode chorvátskej polície sprevádzajú chorvátskych rybárov, ktorí vykonávajú rybolov v slovinských vodách, čím bránia slovinským inšpektorom rybolovu, aby vykonávali kontrolu. Chorvátske úrady zároveň ukladajú slovinským rybárom, ktorí vykonávajú rybolov v slovinských vodách, ktoré si Chorvátsko privlastňuje, pokuty za protiprávne prekročenie hranice a protiprávny rybolov. Okrem toho Chorvátsko neposkytuje Slovinsku žiadne informácie o činnostiach chorvátskych lodí v slovinských vodách, ako vyžaduje nariadenie. Chorvátsko tým bráni Slovinsku, aby vykonalo kontrolu vo vodách, na ktoré sa vzťahuje jeho zvrchovanosť a jeho súdna moc a nerešpektuje výlučné právomoci Slovinska k teritoriálnym vodám ako pobrežného štátu, a tým porušuje nariadenie (ES) č. 1224/2009 a nariadenie (EÚ) č. 404/2011.

Piaty žalobný dôvod:

Chorvátsko stále porušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Schengenský hraničný kódex). Chorvátsko neuznáva hranicu určenú v rozhodcovskom rozsudku ako spoločnú hranicu so Slovinskom, nespôpracuje so Slovinskom pri ochrane tejto „vnútornej hranice“ a nie je schopné zabezpečiť dostatočnú ochranu, čím porušuje články 13 a 17 uvedeného nariadenia, ako aj článok 4, ktorý vyžaduje, aby bola hranica určená v súlade s medzinárodným právom.

Šiesty žalobný dôvod:

Chorvátsko porušovalo a stále porušuje smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2014/89/EÚ z 23. júla 2014, ktorou sa ustanovuje rámec pre námorné priestorové plánovanie, ktorá sa vzťahuje na „teritoriálne vody“ členských štátov, ktoré boli určené v súlade s príslušnými ustanoveniami Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve (UNCLOS) (článok 2 ods. 4 smernice). Chorvátsko odmieta rozhodcovský rozsudok, v ktorom bolo rozhodnuté o takomto vymedzení a naopak zahŕňa slovinské vody do svojho územného plánovania námorných priestorov, čím porušuje smernicu, najmä jej články 8 a 11.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 16. júla 2018 –
AV, BU/Comune di Bernareggio**

(Vec C-465/18)

(2018/C 399/28)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: AV, BU

Odporca: Comune di Bernareggio

Prejudiciálna otázka

Bránia zásady slobody usadiť sa, nediskriminácie, rovnosti zaobchádzania, ochrany hospodárskej súťaže a voľného pohybu pracovníkov, uvedené v článkoch 45, 49 až 56 a 106 ZFEÚ a tiež v článkoch 15 a 16 Charty základných práv Európskej únie, ako aj kritérium proporcionality a dôvodnosti, ktoré je v týchto zásadách zahrnuté, vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je ustanovenie článku 12 ods. 2 zákona 362/1991, ktoré v prípade prevodu vlastníctva obecnej/mestskej lekárne priznáva predkupné právo zamestnancom dotknutej lekárne?

**Odvoly podané 18. júla 2018: Spolková republika Nemecko proti rozsudku Všeobecného súdu
(piata komora) z 8. mája 2018 vo veci T-283/15, Esso Raffinage/Európska chemická agentúra**

(Vec C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolyateľka: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: P. Klappich a C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Esso Raffinage, Európska chemická agentúra, Francúzska republika, Holandské kráľovstvo

Návrhy odvolateľky

Odvolyateľka navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 8. mája 2018 vo veci T-283/15,